

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Athanasio Presbytero. 162.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Athanasio Presbytero. 162.

Quoniam mirum tibi videri scripsisti, qui fiat ut cum graue atque atrox facinus sit, Zosimum, qui Presbyteri speciem gerit, sacris operari, ei tamen, à quo sceleratè ordinatus est, haudquaquam graue esse videatur, hoc responderim. Tu quidem pro tuo in improbos odio atque in probos amore iuste stomacharis (neque enim quisquam inficias iuerit) ego verò illud quoque te monere iustum esse censui, ut linguam tuam à maledicentia puram ac liberam conserues. Etsi enim ille innumeris, ut scripsisti, mortis generibus dignus est, ut qui ne honore quidem melior factus sit, verum sacerdotij dignitate tantquam armis quibusdam ad vitium abutatur (vnde etiã, nisi resipiscat,) grauissimas ab eo incorruptus iudex penas expetet: neque enim iniustus est Deus: at minimè tamè dignù fuerit, te os tuù impuris ipsius flagitiis exponendis & infectandis conspurcare.

Ioanni Scholastico. 163.

Si te ad pugnam aduersarius tuus extimulat, fatius quidem fuerit nihil omnino respondere. Si autem hoc te, ut qui summe philosophari minimè institueris, face te posse negas, reprehensionem saltem philosophia tempera, his Oratoris verbis ad eum utens. Metuo, ne ea, quæ decent, de te dicens, in eos sermones, qui me minimè decent, incidam. Sic enim & mediocriter philosophaberis, & illum vlcisceris.

Heraclidi Presbytero. 164.

Illud tibi permirum videri dixisti, qui fiat, ut diabolus, viribus eius fractis & debilitatis, quàm plurimos homines in potestatem suam redigat. Ego verò minimè illud miror, quòd scelestus ille excubans, ac nec tempus vllum nec horam prætermittens, nos desidia torpentes & dormientes superet. Etenim eos quidem, quos su-

Αθανασίω πρεσβυτέρω. ρξβ.

Επειδή γέγραφας θαυμάζειν, ὅπως τὸ ἱεραῖον Ζώσιμον τὸν δοκῶντα εἶναι πρεσβύτερον δεινὸν ἂν, ἔδειξεν εἶναι δοκεῖ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτὸν χειροτονήσαντι. Φησάμεν, ὅτι αὐτὸς μὲν ὑπὸ μισοπληρῆς, καὶ φιλαγάθης τρέφεται διχῶς ἀναγκαστῆς. Ἐδὲ ἰσχυρῶς τούτ' ἀντιτείνει, ἐγὼ δὲ σοὶ κακῆϊνο παρεμύθεον δίκαιον εἶηθην, καὶ γὰρ κακῆϊνο κληροῖας τίω γλώττιαν ἀφ' ἡμεῶν. εἰ γὰρ κακῆϊνος μωλὴν, ὡς γέγραφας, ἔστιν ἄξιος θαυμάτων, μὴ δὲ τῆς τιμῆς ἐλπίσῃς, ἀλλ' ὅπλα κακίας τῆς ἱερατικῆς χειρὸς αὐτοῦ, καὶ πολλὰ τὰ ἀτόλμητα διὰ καὶ παρὰ τοῦ ἀδελφίου κελτοῦ, εἰ μὴ γνωστικῶς, σφοδρῶς τὰς ἀπειρηθῆσθαι δίκαια. ἔχει γὰρ ἄδικος ὁ θεός, ἀλλ' οὐδὲ τὸ σαυτῆς φόβου μαρτυρεῖ ὅτι εἶς δίκαιος, τὰς μισῶν ἐκείνους πρᾶξεις ἐκκομῶδων.

Ιωάννη χολαστικῷ. ρξγ.

Εἰ ἐρεθίζει σε πρὸς μάχην ὁ σὸς δίκαιος, ἀμεινον μὲν μὴ ἀποκρίνασθαι, εἰ δὲ τῶν, ὡς φησὶ, ἀδύνατόν σοι καθέστηκεν, ἄκρας φιλοσοφῆσαι μὴ πρᾶξῃς. κέρσον τῆς φιλοσοφίας τὸν ἐλεγχον, λέγων τὰ τοῦ ῥητορος πρὸς αὐτὸν, φοβούμην μὴ τὰ πρᾶξῃς περὶ σοῦ λέγων, εἰς οὐ πρᾶξῃς εἰμαυτῶ ἐμπέσει λόγους. ἔγω γὰρ καὶ φιλοσοφῶς μετρίως, κακῆϊνον εἰς δίκαια εἰς πρᾶξῃς.

Ηρακλείδῃ πρεσβυτέρω. ρξδ.

Αὐτὸς μὲν ἔφη θαυμάζειν λίαν, ὅπως ὁ ἀβύβλος τοῖς πλείους τῶν ἀνθρώπων καὶ μετὰ τὸ ἐκνευρεθῆναι χειροῦται. ἐγὼ δὲ τοῦτ' ἔθαυμάζω, εἰ ἀγρυπνῶν ὁ μαρὸς ἐκείνος, καὶ μὴδὲ να χειρὸν, μὴδὲ ἄρα πρᾶξῃς, ἢ μὴ ῥαθυμοῦται καὶ κοιμῶδων πρᾶξῃς. σωμαπολῆσαι μὲν γὰρ εἰσὶν οὗτοι